

על התרופה

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

אשרינו מה טוב חלקנו בהילולא דבר יוחאי.

יום ר' עש"ק. תרכ"ט.

אתמול לפנות ערב תהילה לאל באתי מההילולא קדישא, בני שיחוי, מה אוכל לשער לכם גודל יקרת הדבר הזה, אברך בכל לבי להשי"ת אשר עד כה עזרני, סי' איז א פייער חתונה מען מעג פארן [זאת חתונה נאה, מותר וכדאי לסייע] מארבע פינות העולם לראות הענין הזה. וגודל תוקף האמונה קדושה שיש לכל אחב"י שיחוי בזה, באים אנשים מקצה ארצות וגם מטשערקעסיע היו כמה אנשים מכובדים, ומפוזרים הון רב, ואינם בוכים כלל רק שמחים כל הלילה.

וגודל המניעות שהיה היום פה על ענין הנסיעה הזאת לא היה מעולם, כי ירד הגשם שני ימים רצופים וכו', ובימים ל"ג בעומר בבוקר השכם בתוך שטף הגשם התחילו אנשי צפת לסייע לשם. מה אומר לכם, לא האמנתי כי יסופר לי, אם לא ראיתי בעיני, נסעו אנשים נשים וטף והגשם שטף אותם, וכל הדרך היה מלא שמחה לגודל חביבות הדבר הזה.

והיה מקום לכנות בתוך המדרש, ומקודם אמר כל אחד כל מה שבלבו, ושפכו הרבה דמעות מקירות לבם, ואח"כ בעזרת גולה השמחה עד לשמים, והיה קלינטע ופאק [קלינטע ותוף] וכולם כפיהם ממרים ניגונים נפלאים.

והילדים מתגלחים שקורין פה חאלאקין, והענין הזה הוא דבר נפלא, כי יש להם שירים לזה ומרקדים עם הילדים בתנועות נפלאים. ממש כלתה נפשי בנועם הדבר הזה. והילדים דפה המה מחוכמים נפלאים לא נראה כזאת, מעשי רבי שמעון.

ואנכי תהילה לאל זכיתי לעמוד אצל הציון ממש ואמרת התפילה הק' שלנו שנתיסדה על תוקף קדושתו, ונשאתי עיני למקום ונתתי שבח והודיה לפני ית' אשר איש כערי יזכה לעמוד ביום הזה על ציון שלו הק'. ופרשתי שיחי מקירות לב, ואח"כ רקדתי ב"ה הרבה בשמחת לב.

יצחק בן מוהר"ת

שיעורים קבועים

יום	תאריך	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי חכמות ח"ב	ליקוטי תפילות ח"ב	הדף היומי ראש השנה
שבת	יז	קט:	קא	רמז רמז	ט
א	יח	קי:	קב	רמז רמז	י
ב	יט	קי:	קב	רמז רמז	יא
ג	כ	קיא:	קכ	רמז רמז	יב
ד	כא	קיא:	קכ	רמז רמז	יג
ה	כב	קיב:	קכו	רמז רמז	יד
ו	כג	קיב:	קכז	רמז רמז	טו

על הפרשה

מצאת, סימן שחיפשת!

התורה עוברת מדור לדור באופן מסוים - היא נמסרת משואל למשיב, רב ותלמיד. גם האמונה תימסר לנו כך, מתוך חיפוש.

דרש וסוד. כל חלקי התורה ללא יוצא מן הכלל עברו ונמסרו לנו באמצעות אנשים, כלומר מחפשים. מה היה באותם מוסרי התורה שלא היה באחרים? היה בהם שהם חיפשו יותר. המחפשים מצאו, ואם נפשך למצוא - לך אצל המחפשים, ורווח תשוקתך.

פשט בגמרא רש"י ותוספות עובר באמצעות רב ותלמיד. הלומד מתקשה והרב מסביר, וכך מונחל הפשט ועובר מדור לדור. פסקי הלכה אף הם עוברים משואל למשיב, רב ותלמיד. כך היא דרכה של תורה. החיפוש מוליד מענה.

אך לתורה רובד נוסף, עמוק יותר - רובד הנשמה. העבודה שבלב. זוהי הרקמה הפנימית של העולם והנפש, ומאמרי הזוהר מלאים וגדושים ממנה. האם יתכן שהתורה הזו תעבור באופן שונה? כדי לשמוע פסק הלכה הולכים לרב, כדי לדעת איך לחזק אמונה נפולה, לעורר התלהבות או להתחדש בעבודת השם - מוכרחים גם כן ללכת לרב. לחפש מענה ולגשת למי שהדבר המבוקש מצוי בידי.

כאן מתחילה ההבטחה של רשב"י, "כי לא תשכח מפי זרעו". התורה לא תשכח, כל זמן שניאות לחפש אחריה בכל רגע פנוי. בכל מצב. תמיד.

כי לא תשכח

הדור שלנו אינו מובן מאליו.

לפני הרבה זמנים ודורות התאספו חכמים ומגדולי הדור דאז, בכרם ביבנה. היה זה לאחר חורבן הבית ולאור המצב הם קבעו "עתידה תורה שתשכח מ ישראל". לא יהיה סיכוי לדור שלנו לשמר באוצרותיו תורה, אמונה, עבודת הבורא. דור לאחר מכן התייצב רשב"י ואמר "חס ושלום שתשכח תורה מ ישראל", הוא הוציא את הבטחתו מהפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו" וגילה דעת שבאמצעות ספר הזוהר הזה ייצאו מן הגלות. להבטחה הזו יש תנאי - מוכרחים לחפש, בבחינת "ישוטטו לבקש דבר השם". השיטוט הזה הוא שמוביל את כל עם ישראל לרבי שמעון בל"ג בעומר. בפנימיותו, כל יהודי יודע היכן הכתובת הנכונה לחפש את שנפשו אהבה.

יש בעבודת החיפוש נקודה נוספת, היא נאמרת בפרשת השבוע. "אם בחקותי תלכו" - ההליכה הזו היא הדרך האמיתית בקיום התורה. חוקות התורה הם דרך, בבחינת "בכל דרכיך דעהו", כותב על כך האור החיים הקדוש, שהאופן הראוי בקיום התורה היא, ללכת עימה בכל הדרכים, גם בארציות, גם בפרנסה. באכילה ושתייה. חוקות התורה נועדו להדריך אותנו כאן בעולם הזה. למצוא בכל דבר את השי"ת. לגלות רמזים של אמונה. התעוררויות. התקרבות ויראת שמים. מי מלמד תורה בצורה שכזו? האנשים שחיפשו אותה באופן הזה. הצדיקים המופלגים. ל"ג בעומר הוא יום של חיפוש.

עוד מעט יכוסו הדרכים המובילות מירונה ברבבות אלפי ישראל. העולים לרגל יעלו ויבואו איש ואיש בדרכו, במרכבתו וברגליו. מדי שנה חוזר על עצמו המחזה. התופעה. ההמונים נוהרים לרבי שמעון, הם מחפשים משהו. מה הם מחפשים שם? אולי ישועות. רפואות. פרנסות. הצלחות. אולי, אבל הפלא עומד בעיניו - כל המחפשים הללו באים דווקא לכאן, למירון. כל הרצונות הללו מתנקזים לרבי שמעון. יש דבר בגו.

■ ■ ■

הכלל אומר שכדי למצוא - יש לחפש. בכל נושא הכלל תקף, העולם מלא בידע ובחכמת חיים. אולם התבונה אינה נוהגת לבוא מאליה. המחכמים הם המחפשים.

אדם רוכש מקצוע וצובר ניסיון מתוך התעניינות. חשוב לו לדעת וזו הסיבה שהוא לומד. לצידו ממשיכים אנשים רבים בשגרתם, אפילו אינם מתעכבים לרגע להתעניין, ללמוד גם כן. תלמידים יכולים לשבת בכפיפה אחת, מול מלמד אחד, על שולחן אחד. בחלל הכיתה ירחפו תובנות נפלאות ושיעורים מאלפים, וראה זו פלא - חלק מהתלמידים ייצאו משם מלומדים יותר, ואילו אחרים ייצאו כפי שנכנסו. כאילו מאומה לא נלמד שם. כוח הקניין החזק והחשוב ביותר הוא - חיפוש. שאיפה. רצון ללמוד.

אם בחכמות חיצוניות כך, בחכמת התורה

על אחת כמה וכמה. התורה איננה מתפייסת ללומדה אם לא שיבקש אחריה, יתאמץ, ובעיקר יחפש, יחפש, ושוב יחפש: "אם תבקשנה כספך וכמטמונים תחפשנה, אז תבין יראת השם ודעת אלוקים תמצא". המציאה היא פרי וענף, והחיפוש שורש.

כך הם הדברים גם בנוגע לקיום התורה. העולם מלא בתורה, בחכמת התורה. ובכל זאת אין דבר שיבטיח את קיום התורה כמו חיפוש אחריה. כל זמן שיהודים משוטטים בחיפוש אחר תורה, מובטח לנו קיומה.

להסכים לקבל

מיהו מחפש אמיתי? למחפש הזה יש סימן היכר מובהק - "מכל מלמדיי השכלתי". הוא יאות ללמוד תמיד מכל מי שיעניק לו תורת אמת. איש מוכה צמא יסכים לקבל כוס של רוויה מכל מי שיגישה לו. הוא לא יתעקב על חשבונות צדדיים של כבוד וכדומה. הוא צמא. "הוי כל צמא לכו למים", הצמאים רצים לקראת המים, מימי הדעת. הם מבינים שאת המציאה המבוקשת יש לקבל ממי שבידו להעניק ולתת. הנקודה הזו היא שער גדול בעבודת הבורא.

הבה נשים לב. התורה עוברת מדור לדור. יש בה חלקים של פשט רמז

הנה זה כמה שבועות שאני מתכתב עמך בדרכי עבודת ה', אך עתה נתעוררתי לכתוב לך את אחד מהיסודות של רבינו"ל, שחקקו תיכף בתורה הראשונה של ליקוטי מוהר"ן. והוא: שצריך איש הישראלי להסתכל בשכל של כל דבר.

וכפי שאמרנו אנ"ש שתורה זו היא כעין הקדמה לכל הספר. וזה דומה לסעיף הראשון בשולחן ערוך שצריך כל אדם לשים לב לדבר עניניו את מציאות הש"ת כמ"ש 'שויתי ה' לנגדי תמיד'. ומסתמא לא באקראי נחקקה הלכה זו תיכף בפתיחת השו"ע, כי הוא היסוד עליו עומד כל קיום ההלכה, לזכור לפני מי אנו מקיימים את ההלכות.

זכורני כשפתחנו לראשונה בימי נעורי את הספר ליקוטי מוהר"ן אני וחברותא מהישיבה, התחלנו תורה א' מענין שצריך להסתכל בשכל של כל דבר, ניסינו להבין קצת הפירוש, וכמעט שנתייאשו מלהמשיך בלימוד, שהרי ציינו למצוא דיבורים על התבודדות ושיחה עם ה', או כמה דיבורי התחזקות להשיב הנפש העייפה, והנה תיכף על ההתחלה פותח בזה שצריך להסתכל בשכל של כל דבר, וכי מה לנו ולזה.

אך בסייעתא דשמיא המשכנו וראינו שכמעט לא שייך להתחיל בעבודת ה' לולא יסוד קדוש זה.

כי כולנו תמיד לומדים בספרים שצריך להתקדם ולעלות מדרגה לדרגה, אבל המציאות של החיים הם, שאדם עושה את המצוות כמצוות אנשים מלומדה, מתוך קרירות והרגל. פחות או יותר, אנו עושים מה שכתוב בהלכה, קמים בבוקר, מתפללים שחרית בזמן תפילה, עם טלית ותפילין, מברכים ברכות הנהיגין, חוטפים קצת שיעורי תורה וכו'. ברור שיש לנו הרבה מה להשתפר להוסיף בקיום המצוות ולהזהר מלשון הרע ושנאה וכו', אבל מהו הדבר שבאמת ידחוף אותנו קדימה, יכניס אותנו למהלך שמתחילים לנסוע וללכת מדרגה לדרגה. ובכלל תמיד הציק לי מהו המושג 'דרגות'.

וכאן נותן לנו רבינו"ל תשובה שזועקת עד לשמיים: "כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בשכל של כל דבר" - ר' נתן כותב (הל' תפילין ה' - ז') שאין נקרא איש ישראלי רק מי שהולך מדרגה לדרגה. וממילא נמצא, שמי שרוצה להיות 'איש ישראלי' שמשמעותו מי שרוצה ללכת ולהתקדם מדרגה לדרגה, צריך להתחיל להשתמש בכח השכל שיש לו, והיינו להתחיל להסתכל על כל דבר שהוא עושה ולהתבונן בפנימיות של אותו הדבר. כך אפשר להתקדם.

ולדוגמא: אני מניח תפילין, אפשר להמשיך להניח יום אחר יום עד סוף חיי ולהשאר באותו רמת הנחת תפילין של בחור בגיל שלוש עשרה, אך אם אני רוצה להתקדם מדרגה לדרגה בתפילין, אין צריך לחפש חומרות יתירות בתפילין, אלא עלי להשקיע קצת מה, לשים לב לכוון בשעת ההנחה את הכוונה של מצוות תפילין.

כמוכן יש הרבה סודות עמוקים בכוונות תפילין, אבל כך מתקדמים מדרגה לדרגה, להתחיל להכנס לעומק אור התפילין.

כדבר ראשון, יש את הכוונה הפשוטה של כל המצוות, לזכור שכעת בעת ההנחה אני עושה רצון ה' ועושה שמחה בכל העולמות. ובידיעה זו לבד אפשר להעמיק בכל יום עוד עוד. אחר כך אפשר לחשוב על מה שאנו אומרים באמירת 'לשם יחוד', לזכור את יציאת מצרים, להכניע המחשבות שבמח והתאוות שבלב וכו'. ואם נזכה נוכל גם ללמוד הליקוטי הלכות על תפילין ולחשוב מזה קצת בשעת ההנחה, שהרי כך אמר ר' נתן, שאת החידושים שלו הוא כתב כדי שנוכח אותם בשעת עשיית המצוה, וכן על זה הדרך להסתכל יותר ויותר ולילך תמיד עוד 'דרגא' בתפילין.

מפאת קוצר הזמן, הבאתי לך רק דוגמא, אך מזה תלמד לשאר מצוות, להתחיל להסתכל בפנימיות יותר ויותר, וכך תתקדם להיות 'איש הישראלי' ההולך מדרגה לדרגה. ותבין שלכן זו ההקדמה לתורת הצדיקים המבארים את פנימיות התורה, וכפי שכותב הרה"ק מטשערין ז"ל בספרו נחת השולחן (הל' ציצית), שידוע ענין הלימוד הקדוש הזה מחכמת הבעש"ט זצוק"ל, שהיסוד לקיומה תלוי ועומד בזה שנגריל עצמנו להסתכל בשכל של כל דבר.

וכעת בהתקרב יום שמחתנו בהילולת הרשב"י, נרקוד ונעלוז ונודה לה' שנתן לנו אור הצדיקים שגילו לנו שיש דרכי פנימיות, צמצומים של תורה המורים לנו דרך חיים איך לדבק השכל והמחשבה תמיד בהש"ת.

זחק ואמץ

יום ל"ג בעומר, התרחש הנס, והמן התחיל לרדת בו ביום.

כך מחדש רבנו החתם סופר, שזה השורש הגדול של שמחת ל"ג בעומר...

ועניין זה של גילוי מידת האמונה והביטחון ביום מסוגל זה, קשור הדק היטב - על פי תורת הקבלה - לכל עניין השמחה הגדולה שנהוג בכלל ישראל ביום מסוגל זה המכונה בשם: שמחת הרשב"י...

כי כל כוח הורדת המן, זה רק בזכות האמונה והביטחון, ולאמונה והביטחון הזה זוכה כל אדם רק בכוח זכות הצדיקים, ובמיוחד הרשב"י, כי הוא זה שגילה את שורשי עניין האמונה והביטחון בתכלית השלמות, כפי שהגמרא אומרת: הרבה עשו כר' שמעון - בענייני ההנהגה של אמונה ביטחון - ולא עלתה בידם, כי רק הוא זכה לזה בשלמות.

אבל ביום זה, יום ל"ג בעומר, יש כוח גדול על פי תורת הקבלה, להפוך את שם האלוקים שהוא מרמז על דינים והסתר פנים, לשם קדוש ונורא של: אכדט"ם, שהוא ההמתקה של שם אלקי"ם, כי האותיות הפנימיות של אלהים, שהם האותיות לה"י מתחלף לאותיות כד"ט (כי כ' זה לפני ל' וד' זה לפני ה' וט' זה לפני י') ואז הגימטריא שלו הוא: ל"ג! וביחד עם הא' והמ', זה נהיה כשתי מילים: א"ם ג"ל, שזה גימטריא ע"ד, ושם זה הוא בסוד הפסוק: בטחו בד' עדי עד.

ולכן, בכל שנה, ביום ל"ג בעומר, יורד אור גדול של: בטחו בד' עדי עד! כי בכוח הל"ג נעשה שם אלהים בסוד שם ע"ד! ומתגלה הע"ד, ג"ל ע"ד, שזה הגל שעשה יעקב אבינו נגד לבן הארמי.

ולכן, דווקא ביום מסוגל זה, יש כוח גם בידך להתחיל ולהתחזק בכוח הרשב"י, באמונה וביטחון, ועל ידי זה להמשיך את השפע של המן, שבתוך שפע ירדת המן כלולים כמה עניינים נשגבים רוחניים וגשמיים כאחד, כי המן הזה שהתחיל לרדת בל"ג בעומר היה בו כוח של כל הרפואות שבעולם, ולכן, בכדי להמשיך רפואות, על פי הכוונות, צריך לכוון מאוד כשאומרים בתפלה: "בורא רפואות", שזה מכוון לספירת ההוד, ולכן בהוד שבהוד, שזה יום ל"ג בעומר, זה רפואות שברפואות, גם רפואה גשמית וגם רפואה רוחנית, אכ"ר.

גם כאשר אדם מצבך הולך על הפנים...

גם כאשר נראה לך שהכול הפוך על הפוך...

גם כאשר הנך רואה, עין בעין, שבזר ארץ כל עולמים, כאילו,

החליט להסתיר פנים ממך...

גם כאשר הנך מתפלל ומתפלל ומתפלל ובכל זאת לא נענה...

גם כאשר הנך מתחזק ומתחזק ומתחזק ובכל זאת לא פועל כלום...

בקיצור: איין גרויסער גארנישט מיט נישט... (= לא! אחד גדול...)

בכל זאת, הנך יכול לקבל בכוח הל"ג בעומר את העוז והגבורה לעמוד ולהכריז בכל לב: ובכל זאת שמך לא שכחתי! ובכל זאת שמך לא שכחתי!

ומתוך ההכרזה הזו שוב להרים עיניים מתוך לב נשבר ונדכה ולצעוק ולשאג: נא נא אל תשכחני!... נא אל תשכחני!...

כי הסוד העצום המגולם ביום ל"ג בעומר זה לא רק בגלל שזה יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי, ולא רק בגלל שביום זה פסקו למות עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא, ולא רק בגלל שביום זה הסמיך רבי עקיבא את חמשת התלמידים החדשים שלו שהם המשיכו מחדש את המשך מסורת הדורות של האמונה היהודית, כי מעבר לכל זה, דע לך! שהסוד הגדול של ל"ג בעומר, הוא גם כפי מה שגילה רבנו החתם סופר, ותמצית דבריו הם: שגם כאשר נגמר להם לבני ישראל את כל העוגות והמצות שהוציאו אתם ממצרים, שטעמו בהם טעם מן, וכשעבר חודש ימים מיום היציאה, שזה היה ביום י"ד באייר זה נגמר, ו-2 חצוי מיליון אנשים מתחילים ללכת רעבים יום יומיים ושלוש עד ל"ג בעומר, ואין מה לאכול, וכל זה במדבר צייה, והולכים למות מרעב, וילוו העם על משה ועל אהרן, כי כשהבטן ריק, רחמנא ליצול איך שאז נראים, ובפרט כאשר מדובר במיליוני אנשים...

אבל כלל ישראל, ברובו הגדול, בכל זאת החזיק מעמד באמונה וביטחון בד' ובמשה עבדו, ועל זה הקב"ה משבח אותם: "זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", ואז, כשהגיע

על בן תראה לך צדק עמך לשלח לביתו הסך אחד רובל חדש וחצי. כי מכרח מאד. וגם הסך שתוציא מידו על הבגין תשלח לפה וישלח ל' על ידי האנשים שישעו מפה על ערב ראש חדש אלף הכא עליו לטובה. כי הפקות של הבגין מכרח לי מאד שם באומאן. וכל קעריביל הוא עתה בעיני יותר מאלף. כי נתחזק לבני על ידי זה להתחיל להתחלה קצת שששש וקבדה מאד מאד. פאשר תבינו פענעמכם. על בן תבקשו מאד מידיו רבי שמשון נר' יאיר שישקם הבטחתו וישלח ל' מיד בן המשה רובל חדש על הבגין למנו. וזה שיהיה לו חלק בהתחלה שיקרה מן הכל. ותחשב לו לצדקה מיוחדת כל שעה שקקים. ויתר מזה אין לזכור. כי מוכתני שישקם דברי מיד. וישלם ה' פגלו ויהי משקלתו ושלם מאת ה'. וזה לראות פנים וכן עסקים בתורה ובמצוות וכו'. [על"ת סי' נ']

הבטחה של מוהר"ג
כשמאירים את אור הצדיק בעולם ומתחילים בכל פעם מחדש להגיע לעוד מקום, להאיר עוד נשמה וזה הבגין הנצחי של מוהר"ג!
הוא מבטיח לכל שותף: 'ישלם ה' פעלו, ותהי משכורתו שלמה מאת ה', ויזכה לראות פנים ובני בני עסקים בתורה ובמצוות.'
הוא גם מלמד אותנו שכל תרומה קטנה מתקבלת בברכה
'כל קעריביל הוא עתה בעיני יותר מאלף'
התקשרו עכשיו: 0548441059

נבא לקבל קדושת שבת פרשת בחוקות, ונכין לב לעלות ולהיכנס לשמחת הילולא דבר יוחאי לאור דברי רבינו ד"ל במאמר לנו חזו וגו'.

קיצור המבואר במאמר לנו חזו

במאמר "לכו חזו מפעלות השם גדולת התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי", מתגלה הפלגת גדולת התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי, שעל ידו לא נשתכחה תורה מישראל, כי כאשר חז"ל נכנסו לחרם יבנה אמרו עתידה שתשכח תורה מישראל, אבל רשב"י אמר לענין זה ח"ו שתשכח, שנאמר כי לא תשכח מפי דרעו.

בא וראה נפלאות נסתרות תורתנו, כי באמת סופי תיבות הפסוק שהזכיר, הם אותיות יוחאי, וכמבואר בזה"ר 'בהאי חיבורא דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מגלותא.

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו, הוא בחי מ"ש (דניאל ד') ע"י ר'קדשי' מן שְׁמַיָא נְחִית ר"ת שמעון ועכשיו וכו'.

הצדיקים מתקנים את שכחת התורה

כאשר יאיר עלינו אור המופלא של הילולא דבר יוחאי, נוכל ללכת לחזות כמה עלינו לבקש ולחפש גם היום המשכת אור תורה דרשב"י, שעכשיו הוא נמצא באור תורת רבינו ד"ל נחל נובע מקור חכמה, וע"ז למצוא דרך להנצל מהסכנה הנוראה שמסבב אותנו מכל צד, מחמת מציאות שכחת התורה שמעלים מאתנו דרכי עבודת השי"ת שהתגלו באור דרשב"י, כאשר באמת כל זה מבואר בספרי הצדיקים, דרכי חיים של קירבה להשי"ת בהתעוררות וחיות, ומציאת עצה לכל מה שעובר על האדם, אלא שגזירת השכחה נמצאת, ומעלים מאתנו מהלתעורר למצוא דרכי עבודת השם המבואר מומנעת מלכותו לזכור ולקיים.

כי אע"פ שזכינו לדעת מהתורה הקדושה, ואנו זוכים ללמוד וללמד, הרי חז"ל הודיעו שעתידיה תורה להשתכח (כמבואר שבת קל"ח: ועוד כ"ו), ומובן מדברי רבינו ד"ל, שבחורבן בית המקדש כאשר נכנסו חז"ל בכרם יבנה, הם בקשו וחפשו מי יש בכוחו לבטל גזירת השכחה, וחז"ל מודיעים שסידור ההצלה משכחת התורה נעשה ע"י רשב"י שאמר ח"ו שישתכח וכו', כי זכותו וטובו הגדול גדול נורא מאד, ועל ידו זכינו שנבטלה תוקף הגזירה ואנו זוכים לאור התורה, וכפי שזה נרמז במ"ש כי לא תשכח מפי דרעו, לרמז שזאת על ידי זכותו ואור תורתו, הדיינו על ידו לא שישכח תורה מישראל. [אלא שחז"ל מוסיפים שבכל אופן לא ימצאו משנה והלכה ברורה במקום אחד ע"ש]. ובזה"ר יש להבין פלא גדול הזה, שחז"ל יאמרו דבר נורא כזה שישכח התורה, ולאורה עצם מאמר גמרא זה נשתכחה קצת, אבל באמת הרי זאת מבואר ממש בגמרא זו ובעוד כמה מקומות בדברי חז"ל. ועלינו לחפש הדרך להבין העניין ואיך להנצל ממנו.

עיקר התורה - דרך הברעת ההלכה

אלא כלל העניין המובן מתוך הבנת המשך הגמרא הוא, שמשה קיבל תורה מסיני ומסרה וכו' בדרך שמציאות

בירור ההלכה הוא אצל הסנהדרין ששיבו בלשכת הגזית מתוך מורא מקדש, חזקו לברר ההלכה. אבל בתחילת הגלות גלו ליבנה, ואז ראו שעתידה להשתכח ושלא יהיה דרך להכריע הלכה. כי כאשר חסר כח קדושת המקדש ששם ישבו התנאים הצדיקים והוקנים הראויים להורות ולברר הלכה, ומתוך כך היו עומדים למנון וכו', הרי עכשיו שאין יושבים באותו מעלה של מורא מקדש באימה וביראה, הבינו חז"ל עוצם הסכנה שיהיו דעות של אלו שאין בהם יראת שמים ומשקל הדעת לקבוע דעת תורה, ויקלו ראש וכו', עד שלא יהיה דרך להכריע הלכה למצוא דרכי חיים כמסורת האבות, כי לא נדע להבחין בין חכמים שיראת השם בלבנם שהם ראויים להנהיג ולגלות דעת תורה, ולבין אלו שאינם ראויים לה. וכאשר יתבלבל העולם בריבוי דעות ושיטות, ישתכח היכולת לפסוק הלכה.

בבית המקדש האיר אור פנימיות התורה

והכל מחמת שישתכח פנימיות הארת התורה שהאיר בבית המקדש, שהוא התורה שמשה קיבל מסיני ומסרה וכו', תורה שיש בה קיום ועבודת המידות לבא ליראה והתקדשות להשי"ת, וע"כ אם נשתכח אמתית התורה- מציאות עבודת האמונה ויראת השם שקבלנו מסיני, היינו שכחת דרכי פנימיות התורה ע"י. ישתכח דרך קביעת ההלכה, כי יוכל להתעורר זו ולא יכירו בו.

כי את התורה קבלנו בהר סיני אחרי מ"ט ימי טהרה של רצונות וכיסופין לזכות להתקרב להשי"ת, ושם נתגלה התורה להיות מציאות של אימה ויראה לפני השם, אור של ידיעת התורה מצות והלכות שמקבלים להשי"ת, ומציאות של עול מלכות שמים והתעוררות הלב שמורמם כל אדם ממציאות הגשמי לתוך חיות ואהבת השם, כי התורה שקבלנו מסיני הוא ליראה את השם, ללכת בדרכיו, לאהבה וגו' ולהיות דבוק באמונה במציאות אחדות השי"ת והשגחתו, וכך להתדבק בדרכי הקדושה ועבודת השי"ת, מתוך קיום כל הלכה ומצוה יחד עם זכרון השם יתברך, והרצון להתעלות ולהיות יותר קרוב להשי"ת שזה עיקר הדרך התורה.

וקבלת התורה הוא לקבל עול הקשר עם התורה בכל מחשבה דיבור ומעשה, ולהרבות בתפילה לזכות לקיום התורה בכונה אמתית להתדבק בהשי"ת, ולעסוק בתשובה ותיקון המעשים תמיד, ובאור התורה מתגלה דרכי חיים איך להחזיק בכל זה בכל עת תמיד גם כאשר האדם טרוד מאד וכו', ע"י קיום המצות והתמיימות מתוך הרצון לאמונה ויראת השם, והדביקות בהכרח של גדולת שליחות האדם בעולם, שע"כ כל זה יכולים בכל עת להיות חיים מתוקים באור התורה.

ואור התורה נמשך מסיני בדרך זו ממש להושיע ומהזקנים לנביאים וכו', וכל זמן שהיה רוח נבואה והטהרה וסליחה של קדושת בית המקדש, נמשך אורו כנראשונה להבין מהו דרך התורה, מהו עבודת השם ואמונה וכו'.

משנחרב ביתה"ק - נתעורר הסכנה

שישתכח פנימיות התורה

זה מה שחז"ל מודיעים, שכאשר נחרב המקדש התחיל סכנה נוראה ואימה מאד - סכנת שכחת התורה, והוא מציאות של חיות טורפות וגולנים שמסבבים הנפש בכל עת, ומי פתי אשר לא יתעורר להבין מציאות הסכנה כאשר כבר מודיעים לו על גודל הסכנה, בפרט בימים אלו של הילולא דבר יוחאי שזהו העת לזכור ולהתעורר לגדול נוראת הסכנה של שכחת התורה.

כי בתורה אנו יכולים למצא תמיד חיות וחיים, אבל באמת נשתכח מאיתנו עד היכן התורה יכולה להיות נפשנו וגם לגלות לנו עצה בכל מצב, כי נשכח מאתנו שהתורה מאירה עלינו עצה איך לזכות ללימוד התורה, ואיך להתגבר על כל דאגה לזכות לחיות ושמחה - הכל נשכח. כאשר גם דרכי עבודת השם שמתגלים בדברי הצדיקים - שהם תמצית אור פנימיות התורה לעובדא ולמעשה, דרכי התמיימות והעבודה - גם הם נעלמו כאלו אינם קיימים כלל, וקשה לנו להתקרב להנות לאורם וללכת בדרכי הצדיקים כאשר מבואר בספריהם הקדושים.

ולזאת עמדו חז"ל להתריע עתידה תורה שתשתכח, כי בלי מה שהיה לפני שנכנס לחרם יבנה, היינו בלי מה שהיה בבית המקדש - אין לנו שלימות קבלת תורה מסיני, כי חסרים עיקרים ויסודות גדולים שיכולים להשתכח במשך הדורות, ולכן חיפשו מי מהחכמים יש בו את הדוגמא שנצרך לתקן זאת, להחזיר אותנו אור של דעת ואמונה, אותו היראה והתעוררות לאהבת השי"ת, שכל זאת היה ידוע ופשוט מימות משה, והאיר ע"י אור בית המקדש ללב כל ישראל.

התיקון ע"י רשב"י והצדיקים המופלגים

ובזה גילו חז"ל שמציאות תיקון השכחה הנוראה נמצא ע"י אור תורת הרשב"י. סיני סיני לו נקרא וכו', ומי שרוצה להנצל מהשכחה עליו לחפש באור תורתו למצא אור הזכרון- מציאות התורה שקבלנו מסיני.

והרי בזה חז"ל מודיעים שסידור המשכת אור התורה, הוא רק ע"י גודל נוראת דרגתו של רשב"י, כמבואר בזה"ר, שמה שרשב"י המשיך התורה בעולם, הוא ע"י שזכה לתיקוני מידות הרחמים וכו', כי לענין המשכת אור תורה מוכרחים להצדיק המופלג במעלה מאד, בבחי' רשב"י, שחז"ל הרבו עליו שבחסיד נוראים, שיכול לפטור העולם וכו', והוא התורה, והוא מציל העולם וכו', אשר נוראת עניין דרגה זו מבואר בדברי רשב"י בזה"ר כ"מ, מציאות הפלגת הדרגות של רשב"י שהוא כענין עליית משה רבינו ע"ה לפעול רחמים, ולכן היה בכוחו לגלות סתרי התורה, שזהו פנימיות אור התורה שעל ידו לא ישכח מישראל.

והנה אע"פ שסודות התורה חסומים ונסתרים, הרי בהתגלות אור הזהר כבר יודעים ישראל קדושים מציאות אור התורה, ומבינים בגמרא כראוי, שהעיקר הוא היראה והקדושה, קבלת העול וההתמסרות לבקש אמת. וע"ז

ש'בת ב'ז ת'חזו

כבר יש דרך להכיר מי הראוי להוראה ומי לא, מי יש לו הפחד והיראה וכו', וע"ז יכולים למצא הלכה.

ובאור הזהר כבר יתגלו דרכי עבודת השם, כי אורו נמשך עלינו ע"י "הא"י הקדוש וכו', ומתגלה בדרך עבודה למעשה לכל אדם באור תורת הבעש"ט ותלמידיו הקדושים שגילו דרכי חיים, יסודות האמונה והדבקות בהשי"ת, שמאירים מאור הזהר. וכל מי שחפץ לחיות באור דרכי הצדיקים שממשיכים אור הזהר ימצא זאת עכשיו באור דברי רבינו ד"ל נחל נובע וגו', שמראה איך כל אדם יכול להינצל מהשכחה, למצוא עצה וחיים באור הזהר הקדוש, מציאות של דרכי חיים ואמונה, יראה ואהבה, בטחון חיות והתעוררות - באותו דרך שמבוארים בזה"ר דרכי העבודה של בירור הטוב מהרע, והכונה הנכונה בכל דבר רשות ודרכי חיים, לקדש השבת והימים טובים, ולהתעורר בהם להתדבק בהשי"ת, ובכל יום לקום בחצות הלילה ולהיות קרוב להשי"ת ע"י תפילה והתבודדות.

כי כשם שרשב"י גילה סודות פנימיות התורה דרכי השגות אלקות, כך הצדיקים גילו כל ההלכות דרכי החיים שמתגלים למעשה לכל אדם, שע"ז הוא הולך בדרך הדעת הזה שהתגלה בזה"ר הקדוש, ובדברי רבינו נמצא הדרך להתחבר לזרעים האלו תמיד בדרך ששייך לנו בכל עת ומצב. ובהו נבין כלל ענין ההתדבקות בצדיקי אמת, שהוא כענין אור דרשב"י-ההתקשרות להצדיקים המופלגים שגילו אור הזה"ק, כי עלו לדרגות נוראות אלו של המשכת מדות הרחמים, כאשר הם גילו זאת בדבריהם הקדושים, ולאורם יכלו כל ישראל להנצל משכחת התורה, למצוא זכרון ודרך עצה באור התורה.

הילולא דבר יוחאי

לזאת עלינו לעלות להיכנס ולהיכלל בנוראת השמחה של הילולא דרשב"י, לטעום מנועם מתיקות אורו, כדי להתדבק באור הצדיקים מחדש בשמחה גדולה, כי זכינו למה שיותר יקר מהכל, זכינו להנצל מתוקף השכחה. כי ע"י רשב"י לא נשתכח תורה, וזאת כל חיותנו ושמחתנו. ובהו אנו מתעוררים לשים לב למציאות השכחה שמעלים ומכסה אור הבהיר גם מאתנו, ואנו מתעוררים מאד לבקש שנזכה להתעורר לחפש המשכת אור תורתו בדברי רבינו ד"ל, שיומתק מעלנו גזירת השכחה, כדי שנזכה לטעום המשכת אור דרשב"י, שעל ידו יפקון מגלותא ברחמי וכו', ואור הדעת ודרכי עצת חיים יאירו עלינו דרכי עבודת השם לעובדא ולמעשה, ודרכי חיזוק וחיים שמתגלים מאור הזה"ק שמאירים עלינו בדברי רבינו ד"ל ודרכי עצותיו הקדושים, ומתגלים באר היטב בדברי מוהר"ת בליקוטי הלכות.

ונזכה לחדש ימינו ללמוד בזהר הקדוש ובספרים הקדושים של הצדיקים, שבהם נמצא תמצית אור הזה"ק למעשה, לזכות לאור האמת שהתגלה, ובכחו דרשב"י נמצא חסד ורחמים להיכנס לדרכי עבודת השם לקבל התורה מחדש.

אנשי מעשה

ריקודים בעולם האמת לכבוד רשב"י

ליצרו לעתים קרובות במחצית העיר וקדיש, שם גם קנה שביתה באחד החדרים שבגזעזרת העלינונה.

ב"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י, שבו מאיר אורו בכל העולמות, היה רבי הירש לייב מתמלא התלהבות קודש ומרקד בשמחה יתירה, שהלא "בכל שנה ושנה ביום הילולא דיליה עולה למעלה יותר ויותר וכל מה שנשתלק למעלה יותר הוא מאיר לנו אלקותו יתברך בהתגלות יתור" (ליקוטי הלכות גביית חוב מיתומים ג).

היה זה כבר לאחר פטירתו של רבי הירש לייב לגני מרומים, כשהיה רבי אורי שיינברגר ב"ג בעומר במירון, לקח מעט פסק זמן מעבודת הקודש כדי לחסוף תנומה קלה באחד החדרים אשר מעל הציון. בתוך כך, שינה נפלה עליו, אך עדיין רואה הוא את הריקודים הנלהבים אשר בחצר הציון הקדוש, הקהל מרקד ושר 'בר יוחאי' נאמרם לה לחיי ושרי מירון, והנה, בין קהל האנשים, מבחין הוא ברבי הירש לייב ליפל, מפזז ומכרכר בכל עוז

רבי אורי שיינברגר זצ"ל, מיקירי קרית דשופריא ירושלים, שאר בשור של רבי שלמה ווקסלר זצ"ל מגדולי חסידי ברסלב, היה נוהג לפקוד הרבה את קברי הצדיקים והמקומות הקדושים אשר בארץ. הוא התמיד מאוד להגיע מדי שנה בשנה ב"ג בעומר יומא דהילולא דהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע,א, לצינון אשר באתרא קדישא מירון, אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין. הוא אף הקפיד לא לנסוע בחינם, כי אם בתשלום מלא, כמבואר בזה"ר הקדוש כמה גדולה המעלה של תשלום דמים עבור דברים שבקדושה.

בימים ההם, היה קשה להגיע מירושלים למירון, אך למרות שהיתה נסיעתו כרוכה בקשיים רבים, היה רבי אורי עולה מירונה במסירות-נפש ושמח להיפגש שם עם גדולי התלמידים חכמים, צדיקים, חסידים ואנשי מעשה, שעמם היה מיוחד. במירון הכיר מקרוב את חסידי ברסלב שהיו מקושרים בעבודתות אהבה לרשב"י ושוה תרופות ניכרות סמוך לצינון.

מהמיוחדים שבהם היה החסיד הנלהב רבי הירש לייב ליפל, שמאז באו מאומן לארץ הקודש, היה מרווה את צימאון נפשו היוקדת

וחדוה, כשהוא לבוש בבגדי-לבן וכל מראהו כמראה איש אלוקים. את רבי אורי אחזו פליאה ומורא גדול; הלא רבי הירש לייב נמצא זה מכבר בעולם האמת וכיצד זה הגיע הנה! הוא נבעת כולו מן המראה, ובחיל ורעדה ניגש אל רבי הירש לייב המרקד בלהט קודש ושאל אותו: "איך הגעת הלוך? הלא כבר נפטרת מן העולם הזה?" "דע לך" השיב לו רבי הירש לייב ועיניו מאירות, "שמי שהשתדל בימי חייו לבוא ביום ההילולא לצינון הקדוש של רבי שמעון, זוכה גם בעולם העליון להיות אצל רבי שמעון ביומא דהילולא דיליה! תדע נאמנה שבהאי יומא רבא כל ההרים הקדושים אשר סביבות מערת רשב"י מלאים בנשמות הצדיקים מלמעלה, שבאים ומתכנסים לכבוד הילולא קדישא דבר-יוחאי!" רבי אורי שיינברגר איש ירושלים מתעורר נרעש עד כלות נפשו מהמראה אשר ראה ועדיין חי לגנז עיניו, משל היה זה מציאות אמיתית ולא חלום. הניגונים, הריקודים והמעגלים אשר בחצר, עדיין נמשכים בחזוהו ושמחה דקדושה ורק דמותו המאירה של רבי הירש לייב, הלבוש בגדי-לבן, נעלמה מעיניו...

הלכה פסוקה

מאת הר"ג ר' שמעון אנשין שליט"א
מו"צ דביהכ"ס נחלת חן

ל"ג בעומר

האם מותר לדבר בשבת מענין הנסיעה למירון

אסור לדבר בשבת במה שרוצה לעשות בימות החול אם הוא דבר שאסור לעשות בשבת, אכן כיון שהנסיעה למירון נחשבת לדרך מצוה, הדין שונה וכדלהלן:
(א) מותר לומר להנה שרוצה שיבוא במצו"ש, וכן לשאול כמה צריך לשלם. אבל אסור לשכור/להזמין אותו ולהבטיח לו כמה יתן לו. וכן יש להימנע לעשות כן אף בלא הבטחת סכום כסף (שו"ס וביהל דה דוקא). (ב) מותר להמתין בתחנה בשבת כדי לנסוע תיכף במצו"ש. אמנם אם הוא 'בתחנה מרכזית' שיחשבו שנוסע לדבר הרשות, נכון להתמתין, וכל שכן אם יתכן בזה חילול ה' שיחשדוהו שרוצה לנסוע בשבת. (הנחות שב"ש סי"ח). (ג) לדבר אימתי נוסעים למירון וכיוצא בזה - אם יש צורך לזה לעצם הנסיעה, מותר. אבל אם אין הכרח לדבר מזה בשבת, יש להחמיר ולא לעשות כן. מה גם שהרבה פעמים נסתובב הדיבור שלא לצורך מצוה כלל. (ד) קריאת מודעות העוסקים בעניני הנסיעה וכיוצא בזה, אם כי מעיקר הדין אסור לקרוא מודעות כאלו בשבת - מכל מקום כיון שהוא לדבר מצוה, מותר לקרוא. אכן אם אין צורך הגון לזה, יש להימנע מלקרואם (ראה שו"ס ומשכ"ס שז דמביסין שכ"ס וכ"ש בזה שיש מחיר נקוב לנסיעה ל"ל דהר"ל שטרי הדיטות ממש).

מענין לענין, אסור להזמין נהג למוצאי שבת, אלא בזמן שיכול לצאת ממקומו אחרי צאת השבת. ואין חילוק בין זה הוא יהודי או גוי.

תספורת

א. ביום ל"ג בעומר מותר בתספורת. אבל בליל ל"ג בעומר, יש מחלוקת הפוסקים אם מותר להסתפר. ונראה שמי שאינו נוהג לו להסתפר אז, בודאי יש להחמיר. **מי** שהתחיל להסתפר בל"ג בעומר ולא הספיק לגמור עד ששקעה החמה, מותר לו לגמור התספורת מפני כבוד הבריות (החזו"א, הובא במשכ"ס דרשו תצנצ"ט).
ב. השנה שחל ל"ג בעומר ביום ראשון, מותר להסתפר ביום שיש לכבוד השבת. [ובהליכות אבי" תהיר מהבוקר. ובה"ש ס"א כתב שלכתחילה יסתפרו אחר חצות]. וראי' שמוותר להסתפר אף במוצאי שבת, אף למי שמחמיר בליל ל"ג (מבית לוי פ"ט ב' ובה"ש פ"א בדה"ל לאסור להמחמירים בלילה).
ג. אמנם הרבה נוהגים כדעת האיד"ל שלא להסתפר אפילו בל"ג בעומר עד ערב שביעות ממש.

ד. **חאלאקה'** (א) אם כי בימים הקדמונים נהגו לעשויה רק ביום ל"ג בעומר ולא בלילה, מכל מקום מפני ריבוי הענן והדחוקה התחילו לעשויה אף בלילה, ויש להם על מה לסמוך. (ב) יש שהולכים לפני ל"ג בעומר לסבא וכדו' לכבדם בתספורת הקטן - ולא שפיר עבדי, כן נהגו להחמיר בתספורת גם בקטנים. ואם יש בזה משום דרכי שלום וכדו', יש מקום להתיר. **אבל** אין להמציא היתר לעשות כן ביום שיש הואיל ומותר אז בתספורת, כיון שגילוח זה אינו מוסרי שום כבוד לשבת ולפעמים ההפך. (ג) מי שלא השלים את התספורת כראוי לחתן החאלאקה בל"ג בעומר עצמו - המיקל להשלימה אחר כך, יש לו על מה לסמוך (כיון שמעיקר הדין כבר שלמו ל"ג יום לאבילות וגם רא' שמוחרר בל"ג המסירה וגם יש בזה משום כבוד הבריות).

שונות

א. **זהירות!** בזמן 'לכבוד התנא האלוף' - יש טועים ואומרים 'אלוף' [עם פת"ח], ואסור לומר כן! אלא יש לומר 'האלוף' [עם חיריק].
ב. **ברכה על השתיה ואכילה שמכבדים במירון**. נכון לכל רא' שמים לברך על כל פעם ששוחה או אוכל, ברכה ראשונה ואחר כך ברכה אחרונה, הן בעת עלייתו לציון והן בעת שהייתו בחצר הציון. **והטעם לזה:** (א) מצוי שהוא נמלך, כלומר שלא היה בדעתו לשתות או לאכול עוד, שמחייב לברך שוב ברכה ראשונה. (ב) 'שיני מקום', כלומר מי שמשנה את מקומו הראשון שביקר שם, ישנם כמה אופנים המחייבים לברך שוב ברכה ראשונה, ודבר זה מצוי מאד במקום זה. (ג) 'שיעור עיכול', כלומר שאם השתיה או האכילה כבר נתעכלה במעי, אי אפשר לברך ברכה אחרונה. ושיעורו לגבי שתיה אינו ברור, ובפרט לפי המציאות במקום וביום זה יתכן שהוא זמן מועט.
ג. **אכילה לפני עלות השחר**. כשהגיע חצי שעה שקדים עלות השחר, אסור לאכול יותר מכביצה או לשתות כשיעור הזה. אבל פחות מזה מותר עד עלותו. ומשהגיע עלותו - אסור לאכול או לשתות. אפילו טעמה בעלמא אסור. והמתחיל לאכול קודם החצי שעה שלפני עלותו, מותר להמשיך, אך חייב להפסיק כשמגיע עלותו. ובשם הזהר כתבו שאפילו קם בחצי הלילה, אסור לטעום קודם שמתפלל.

בני הנעורים

ל"ג בעומר

יהודי שיהיה קשור לתורה. לא רק ללימוד וקיום התורה, אלא בעיקר לאור הפנימי של התורה - אור האלקי הגנוז בתורה. ובכל שנה ביום ההילולא מתחדש כוחו דרש"י לעזור לנו, לגלות לנו עוד ועוד עצות ושבילים חדשים של התחזקות בשמחה, שנחיה את ה' ותורתו.

וכל מי ששמח בו ומתקשר בו באהבה, ושר שירים לכבודו, הוא יותר נכלל בנשמתו הקדושה, וזוכה לקבל ממילא השפעה גדולה יותר של כח התחדשות בחיפוש אחר אור ה'.

לכן אפילו שבאמת יש להרבות ולבקש, אבל עיקר הסוד של ל"ג בעומר הוא דווקא השמחה והריקודים. זה לא סתם, זה שמחה ותקווה שיש לנו צדיק כזה שלקח על עצמו לעזור לנו.

הרי ידוע מספרים שהוא עומד שם בעת הריקודים ומברך את כל הרוקדים. אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה - לקבל וללכת, אבל אם תהיה חכם תזכור את מהותו של הצדיק, מה הוא רוצה לפעול בעולם, אז תיכלל להיות חלק מנשמתו, ותזכה להתחדשות אמיתית ביהדותך.

זה לא להתברך ולנסוע. זה להתחבר אליו בעצמו, ולקחת את ההשפעה שלו הביתה, להתחיל להיות קשור לרשב"י, ללמוד את ספריו הקדושים, ובעיקר להאמין בכוחו הגדול, שבכל פעם שתרגיש קרירות או חולשה, תזכיר לעצמך את המושג 'רשב"י' ותקבל כח חדש לא להתייאש, כי רשב"י הבטיח שלא תשתכח התורה.

דוד: מה אתה מתכוון, שאתחיל מהיום ללמוד זוהר וקבלה? **שלמה:** למה אתה מפרד מספר הזוהר הקדוש. גם אם אינך יכול ללמוד את זה, אתה יכול לעשות לעצמך שיעור קבוע לומר בכל יום קצת זוהר. זה סגולה מאוד גדולה לתת לך חשק בהתמדת התורה, וגם יש לשונות בזוהר, כמו "זכאה מאן דאשתדל וכו'", בהם הוא משבח ומפאר את מי שעובד את ה', שגם אתה יכול להתעורר מלשונות אלו, ולקבל חשק נמרץ להתקרב לה'. כך אמר רביז"ל (שיחות הר"ן ק"ח).

אבל חוץ מזה, אתה צריך לדעת, שרשב"י זה לא רק הזוהר שאתה מכיר, זה בעיקר האור הפנימי המונח בין השורות, ואת זה אתה יכול לקבל ולהבין, על ידי שתלמד ספרי הבעש"ט הק' ורביז"ל, שם מתגלה הדרכים למעשה, איך תמיד תוכל לזכור את ה', ואת אהבתו אליך, ואיך תוכל תמיד להיות קרוב אליו ולעובדו בלב שלם ובנפש חפצה.

דוד: אתה נוסע למירון השנה?
שלמה: כן, בעזרת ה'.
למה אתה שואל?

דוד: כי אני לא יודע, קשה לי מאוד הבלגן והצפיפות שם, אני רוצה להתפלל ביישוב הדעת, וכמעט לא מצליח.

שלמה: דוד ידידי, אני מאוד מבין אותך. כי פעם הייתי נוסע עם רשימה מוכנה של שמות קרובי המשפחה ושל חברים, גם הכנתי לעצמי רשימה של בקשות דחופות ופחות דחופות, והייתי לחוץ כל הנסיעה להספיק לבקש הכל, וכשהגעתי הייתי רץ ישר לחפש פינה שקטה ועד שהייתי מוצא, כבר לא נותר לי הרבה זמן לבקש, ובדרך חזור הייתי נזכר בכמה דברים ששכחתי, וכך תמיד חזרתי הביתה בתחושה לא מסופקת.

עד שפעם אחת קבלתי איזה קונטרס על רשב"י, והיה שם ציטוט מרבי נתן ז"ל, שם כתוב, שעיקר כוחו של רשב"י הוא שמעורר בנו את הרצונות שלא לשכוח את התורה, ונקבל כח לחפש את ההתקרבות לה'. ואז בעצם הבנתי, שאמנם הוא עת רצון גדול בשמים לבקש על כל מה שצריך, אבל כדאי להתמקד על העיקר, שרשב"י ישיפע עלינו מכוחו להתמיד לחפש את ה', שלא נתייאש ונתקרב מהיהדות. [נדמה לי שהיה זה מליקוטי הלכות גביית חוב מיתומים ג'].

ואז ממילא כבר לא הייתי לחוץ אם אשכח כמה בקשות, כי התמקדתי לבקש בעיקר על התכלית בכלליות, שאתחיל להיות מחפש ודורש ה', כמו ששרים שם: "רצוננו לראות את מלכנו בהילולא דבר יוחאי".

דוד: זה חידוש גדול מה שאתה אומר לי. אבל אדרבא, להתפלל על זה צריך באמת שקט ויישוב הדעת, מה זה כל התזמורות והריקודים?

שלמה: נראה לי שאתה מפסיד את עיקר הנקודה של רבי שמעון. אתה בא לבקש, לקבל וללכת הביתה. אתה צריך להבין, היום הזה מכונה בשם "הילולא דבר יוחאי" - על שם החתונה והשמחה הגדולה שיש למעלה. ביום הקדוש הזה, עולה ומתעלה רשב"י להשפיע עלינו עוד ועוד כח לזכור את האור שיש בתורה. רשב"י לקח על עצמו אחריות שעל ידו לא תשתכח תורה מיישראל, וממילא הוא עומד ודואג על כל יהודי

עלה לא יכול

ישיבת ברסלב "נעיונות התורה" בנשיאות הר"צ הרב שלום אוזש שליט"א ובנחלתו הר"ח אברהם יצחק קלצקי שליט"א בשורה משמחת לכלל חסידי ברסלב נפתחה ההרשמה לזמן אלו למכינה ושיעור א' מגזרי שיעורים ת"ח ויר"ש בע"ל נסיון. חינוך ע"פ דרך רבינו הקדוש. קשר ישר וזמנ עם כל בחור. לפרטים והרשמה: 052-7602544 משעה 17:00	ה"ר אסף ברוך מהבולס הי"ו צפת לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר ישראל יעקב מלכוביץ הי"ו מודיעין עילית לרגל שמחת הולדת הבן בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר בנימין ורנבג הי"ו צפת לרגל שמחת נישואי בנו הר"ר נפתלי שמחה הי"ו בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר אריה גלינסקי הי"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבן יעקב נ"י בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	יפוצו מעיינותך חוצה השבוע הצלחנו בעז"ה ובזכותכם להגיע לאלקנה
ה"ר אהרן פאלאק הי"ו אשדוד לרגל שמחת החאלקה לבנו אברהם יעקב נ"י בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר דניאל חיימוביץ הי"ו צפת לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר צבי אריה גרינמאלד הי"ו צפת לרגל שמחת הולדת הבן בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר מאיר שמחה דוד סטארט הי"ו בית שמש לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר חיים שבי הי"ו ירושלים זכה להרחיב הפצת העילון לשוב אלקנה לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח שמעון נ"י ולרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	בשבעי הבא אנו מעוניינים להגיע גם לשוב שלומי אולי אתה תביא אותנו לשם? 054-8441059
ה"ר גרשון אליהו הי"ו ביתר עילית לעילוי נשמת שרה כרמלה בת ר' שלום ע"ה מל"ע י"ג אייר תשנ"ב.	ה"ר יוסף מאיר גלבץ הי"ו ביתר עילית לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר אלכסנדר שפיארי הי"ו מודיעין עילית לרגל שמחת הבר מצוה לבנו אשר נ"י בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר שמעון מאיר קניג הי"ו ירושלים לרגל שמחת החאלקה לבנו נחמן אלימלך נ"י בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר חיים שבי הי"ו ירושלים זכה להרחיב הפצת העילון לשוב אלקנה לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח שמעון נ"י ולרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה	ה"ר גרשון אליהו הי"ו ביתר עילית לעילוי נשמת שרה כרמלה בת ר' שלום ע"ה מל"ע י"ג אייר תשנ"ב.

לתרומות והנצחות: 052-7694386 | 057-3175211 | ת.ד. החיד"א 3/2 בית שמש | פקס: 03-5214707 | להצטרפות למניינים בדוא"ל: subscribe@haleb.org | לרכישת מניה בעסק הנציח הפקד את מעשרותיך לבנק הפועלים סניף 692 מ-ח: 679696 ע"ש מנחם עזריאל

הופיע גיליון מס' 3 קורות בתינו לבית ולמשפחה - מאמרים מיוחדים לקראת ל"ג בעומר. להשיג בתשלום סמלי בבתי כנסת של חסידי ברסלב. ואצל הנציגות. לפרטים: 0722477774